

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Bc. Jana Ferneckého ve věci

žalobce: **ASIPO s.r.o.**, IČ: 63218828,
se sídlem Ohnišova 134, 517 84 Ohnišov
zastoupen JUDr. Ing. Tomášem Matouškem, advokátem
se sídlem Dukelská třída 15/16, 500 02 Hradec Králové

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**,
se sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 12. 2019, č. j. MPO 30853/19/61100/01000,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 11. 12. 2019 č. j. MPO-30853/19/61100/01000, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19 456 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Ing. Tomáše Matouška, advokáta

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu (dále jen „žalovaný“), kterým žalovaný nevyhověl jeho námitkám proti oznámení Ministerstva průmyslu a obchodu (dále jen „ministerstvo“) o úpravě částky dotace ze dne 6. 9. 2017, č. j. MPO 57832/17/61200/1783 (dále jen „opatření“), kterým bylo žalobci sděleno, že poskytovatel dotace svým opatřením dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„rozpočtová pravidla“), navrhl k proplacení částku dotace ve výši 0 Kč; a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že ministerstvo v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost 2014 – 2020, výzva Potenciál I. (dále jen „výzva“), rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 31. 8. 2016, č. j. MPO 45781/16/61600/783 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“), přiznalo žalobci dotaci ve výši maximálně 50 % způsobilých výdajů, jejichž absolutní částka může činit nejvýše 3 025 000 Kč na projekt „*Vývoj separace a řízené aplikace přírodních látek*“, jenž je registrován pod číslem CZ.01.1.02/0.0/0.0/15_002/0000019 (dále jen „projekt“). Součástí rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo též vymezení podmínek podmiňujících vyplacení dotace (dále jen „podmínky“), přičemž Hlava I., čl. VI podmínek stanovila, kdy je poskytovatel dotace oprávněn dotaci neproplatit, a Hlava I., čl. VII upravovala, kdy může dojít ke krácení dotace. Žalobce v žádosti o podporu uvedl, že předmětem projektu je rozšíření vývojového a výzkumného centra o pracoviště vývoje a využití superkritické technologie v oblasti řízené separace biologicky aktivních látek z rostlinných materiálů a likvidace nebezpečných odpadů organického původu a jejich energetického využití. Cílem projektu bylo pořízení výzkumného a vývojového technologického zařízení pro získávání a testování definovaných frakcí biologicky aktivních látek z rostlinných materiálů pro účely farmaceutického a potravinářského průmyslu. Po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace vypsál žalobce výběrové řízení, jehož předmětem byla dodávka separačního vývojového a testovacího zařízení využívajícího technologii superkritického oxidu uhličitého a superkritické vody (dále jen „zařízení“). Ze zadávací dokumentace vyplývalo, že zařízení musí být nové a nepoužité. Žalobce na základě výběrového řízení uzavřel kupní smlouvu s dodavatelem, společností VENTURA – VENKOV s.r.o, IČ: 62024884, na zařízení s kupní cenou 6 000 000 Kč. Jelikož se v projednávaném případě jednalo o podporu vyplácenou po ukončení projektu, podal žalobce dne 3. 1. 2017 žádost o platbu, v níž požadoval k proplacení částku 3 025 000 Kč.
3. V souvislosti s realizací projektu provedlo ministerstvo v roce 2017 kontrolu na místě dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“), o součinnost byl požádán soudní znalec Ing. T. S. (dále jen „znalec“), který provedl prohlídku zařízení a vyhotovil znalecký posudek (dále jen „znalecký posudek 2017“). V rámci kontroly bylo zjištěno, že zařízení se skládá z částí, které nejsou nové. V protokolu o kontrole ze dne 18. 7. 2017, č. j. 463 (dále jen „protokol“), bylo proto konstatováno porušení podmínek a ostatních povinností příjemce dotace stanovených v Hlavě I., čl. VI., bodu 3 a 7 podmínek, spočívající v tom, že žalobce nedosáhl k datu plánovaného ukončení projektu cílových hodnot indikátorů povinných k naplnění uvedených v žádosti o podporu a že v žádosti o podporu či v průběhu realizace uvedl nepravdivé nebo neúplné údaje, které mohly mít vliv na poskytnutí dotace. Proti kontrolním zjištěním podal žalobce námitky, které byly shledány nedůvodnými. Následně vydaným opatřením bylo žalobci oznámeno, že z důvodu porušení Hlavy I., čl. VI., bodu 3 a 7 podmínek se částka dotace navržená k proplacení rovná 0 Kč. Ministerstvo odůvodnilo zkrácení způsobilých výdajů tím, že zařízení nebylo možné vyzkoušet pro nepřipravenost k provozu. Při kontrole ani během prohlídky znalcem navíc nebyla předložena dokumentace, resp. zprávy o tlakových zkouškách ani elektroveize na elektrickou část. Bez těchto zkoušek není možné zařízení uvést do trvalého provozu a tím splnit povinný indikátor. Nadto ze znaleckého posudku 2017 vyplynulo, že část zařízení, hydraulický agregát, není nová, a část, plynový chromatogram, vyrobený v roce 2005, nese znaky povrchového poškození.

4. Proti opatření podal žalobce dne 11. 9. 2017 námitky dle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel, jimž žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 10. 2017, č. j. MPO 60561/17/61600/01000 (dále jen „původní rozhodnutí žalovaného“) nevyhověl. Proti původnímu rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou, které zdejší soud rozsudkem ze dne 10. 4. 2019, č. j. 14 A 103/2017-45 vyhověl a původní rozhodnutí žalovaného zrušil. Shledal jej totiž nepřezkoumatelným, neboť ani v něm, ani v opatření správní orgány neuvedly důvod, pro nějž shledaly, že žalobce uvedl nepravdivé nebo neúplné údaje, které mohly mít vliv na poskytnutí dotace, nereagovaly na žalobcovy námitky ohledně nedosažení cílových hodnot indikátorů povinných k naplnění uvedených v žádosti o podporu a nezdůvodnily, proč byla dotace snížena až na 0 Kč. Ministerstvo následně zadalo znalci vypracovat další znalecký posudek, jehož předmětem bylo posouzení funkčnosti zařízení a určení jeho ceny v době pořízení. Znalec provedl dne 19. 9. 2019 prohlídku na místě a vyhotovil znalecký posudek (dále jen „znalecký posudek 2019“), který na základě žádosti ministerstva doplnil o dodatek, v němž uvedl, že zařízení při prohlídce obsahovalo všechny potřebné části pro provedení extrakce s využitím superkritického stavu oxidu uhličitého, ovšem nikoli všechny potřebné komponenty pro okamžité použití v souvislosti s využitím superkritické vody.
5. Následně žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím znovu rozhodl o námitkách žalobce proti opatření. Uvedl v něm, že žalobce v zadávací dokumentaci žádal dodání nového, nepoužitého zařízení, prohlídka na místě však potvrdila opak. Žalobce tak porušil bod 42 písm. b) pravidel pro výběr dodavatelů, kterými byl vázán, když umožnil podstatnou změnu práv a povinností vyplývajících z uzavřené kupní smlouvy. Jednalo se přitom o změnu, která by za použití ve výběrovém řízení umožnila účast jiných dodavatelů. Proto v souladu bodem č. 4 úvodního ustanovení Kategorizace sankcí za porušení postupu zadavatele zakázek platné ode dne 11. 5. 2016, č. j. MPO 28039/15/61100 (dále jen „kategorizace sankcí“), dle něhož je sankcí 100 % postiženo nejzávažnější jednání, v jehož důsledku je zvýhodněn určitý dodavatel či jednání naznačuje/směruje k podvodnému jednání, udělil žalobci sankci ve výši 100 %. Upozornil také, že dle znaleckého posudku 2019 cena zařízení v době pořízení činila 1 896 000 Kč bez DPH, přičemž žalobce za něj uhradil 6 000 000 Kč. Žalobce tedy v průběhu realizace projektu uvedl nepravdivé či neúplné údaje, neboť zařízení vydával za nové a deklaroval jeho hodnotu na 6 000 000 Kč. Proto je třeba s odkazem na Hlavu I, čl. VI., bod 7 rozhodnutí o poskytnutí dotace dotaci neproplatit.

II. Obsah žaloby

6. Žalobce v žalobě předně namítal, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vadně doručeno do jeho datové schránky, místo aby bylo zasláno jeho zástupci, a to přesto, že žalovaný měl k dispozici oznámení o převzetí zastoupení včetně plné moci. Zástupce se s žalobou napadeným rozhodnutím mohl seznámit až dne 22. 1. 2020, kdy mu jej přeposlal. Do dne podání žaloby žalovaný nezdůvodnil vadné doručení a ani neumožnil nahlédnutí do spisu. Počátek lhůty k podání žaloby tak nastal až ke dni 22. 1. 2020.
7. *Prvním žalobním bodem* namítal nesprávnost závěru o způsobilosti zařízení k provozu. Uvedl, že předložení dokladů o elektrevizi a o revizi tlakového systému nemá na splnění povinného indikátoru vliv. Tyto revize byly provedeny na požadavek soudního znalce z roku 2017, z něhož nevyplývá, že by byly podmínkou zkušební provozu, v němž se zařízení v dané době nacházelo. Revize tak byly dostatečně doloženy a potvrdily provozuschopnost zařízení. Dodal, že podmínku odpovídajících požadavků na bezpečnost provozu zařízení si stanovil sám, je tedy jeho věcí, jak její splnění či nesplnění posoudí.

Upozornil, že se jedná o unikátní zařízení laboratorně vývojového typu. Odkaz žalovaného na normy ČSN označil za nepřipadný, neboť revizní zpráva na elektrorozvaděč a posouzení tlakových parametrů znalcem jsou pro výzkumně testovací provoz, kde lze logicky předpokládat i průběžné změny v technologii v rámci dalšího vývoje, dostatečné.

8. Ve *druhém žalobním bodu* namítal nesprávnost závěru o typu hydraulického agregátu a o výsledcích šetření ze dne 19. 9. 2019. Upozornil, že v zadávací dokumentaci ani ve smlouvě nebyl stanoven konkrétní požadavek na typ hydraulického agregátu. Používaný repasovaný agregát plně vyhovuje současnému provozu a není důvod jej měnit. Originálně dodaný nový agregát byl předveden kontrolní komisi již při kontrole na místě v roce 2017. Dodal, že zařízení je nové, unikátního charakteru, nic by se na tom nezměnilo ani bylo-li by sestaveno ze sta procent z použitých součástí. Otázka novosti zařízení navíc nebyla pro vyplacení dotace relevantní, neboť žalobce spadá do kategorie malých a středních podniků, tudíž mohl pořizovat i použitá zařízení. Dodal, že v době kontroly v roce 2017 skutečně nebyl hydraulický agregát nový, neboť starší agregát mohl díky větší kapacitě olejové nádrže testovat tlakové parametry všech čtyř válců naráz. V reálném provozu stačí maximálně poloviční kapacita. Tyto skutečnosti byly při kontrole sděleny a zároveň byl předveden nový hydraulický agregát, jenž měl být zapojen, jakmile větší kapacita agregátu pro zkušební provoz válců nebude potřebná. Dále uvedl, že konkrétní požadavky, co má být při kontrole předvedeno, nebyly stanoveny, technická funkčnost zařízení pak byla znalci předvedena dle jeho požadavků, ukázkou při prohlídce na místě nikdo nepožadoval. Uzavřel, že zařízení je funkční v souladu s žádostí o podporu a se smlouvou. Zmínil, že odmítnutí výplaty dotace způsobilo výrazné zpomalení jeho výzkumně vývojových aktivit.
9. Shrnuje, že z důvodů uvedených v těchto dvou žalobních bodech není správný závěr žalovaného, že předmět plnění zakázky neodpovídá zadávací dokumentaci ani v jednom z bodů vymezení předmětu zakázky – tedy neobsahuje součásti k provedení extrakce pomocí superkritické vody, není nový a příjemce dotace ani dodavatel neprokázali skutečnost, že by technologie odpovídala platným technickým, bezpečnostním a hygienickým normám a předpisům. Závěr žalovaného o porušení bodu č. 42, písm. b) pravidel nesprávný a není namísto sankce dle bodu č. 4 úvodního ustanovení kategorizace sankcí.
10. *Třetím žalobním bodem* brojil proti nesprávnosti závěrů souvisejících s cenou zařízení. Uvedl, že mu nebylo do doby podání žaloby umožněno seznámit se se znaleckým posudkem 2019, o jehož existenci nebyl ani vyrozuměn. Nebylo mu doručeno ani vyrozumění, že je věc připravena k rozhodnutí a že se má právo vyjádřit k podkladům. Dále konstatoval, že indikativní nabídky, jež byly součástí žádosti o podporu, byly cenově na úrovni cca 2 - 2,4 mil Kč, přičemž nabízená technologie byla schopná využívat pouze superkritický oxid uhličitý, nikoli i superkritickou vodu ani další tekutá média, v čemž právě tkví unikátnost zařízení. Vzhledem k unikátnosti zařízení je hodnocení jeho ceny na základě součtu cen jeho jednotlivých součástí zcestné.
11. Ve *čtvrtém žalobním bodu* namítal další vady právního posouzení věci žalovaným. Uvedl, že ze znaleckého posudku 2019 vyplývá, že povinný indikátor spočívající ve vytvoření nového výzkumného pracoviště, jeho rozšíření či modernizaci byl splněn. Znalec v něm totiž uvedl, že zařízení konstrukčně a technologicky odpovídá zadávací dokumentaci a že jej lze použít pro zamýšlený účel, tedy jako separační vývojové a testovací zařízení využívající technologii superkritického oxidu uhličitého a superkritické vody. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) dále konstatoval, že žalovaný,

resp. ministerstvo, nedostáli povinnosti řádně vyložit, co znamená v projednávaném případě povinnost dodržení povinného indikátoru zřízení jednoho výzkumného pracoviště. Dodal, že účel, pro nějž mu byla přislíbena dotace, byl naplněn, neboť získal unikátní zařízení umožňující násobně zvýšit produktivitu při vývoji a testování v oblasti superkritických technologií za cenu několikanásobně nižší, než je dle průzkumu trhu běžné, přičemž se jedná o zařízení kvalitnější. K tomu odkázal na judikaturu NSS zabývající se účelem a smyslem dotací a sankcemi za porušení rozpočtové kázně. Závěrem uvedl, že žalobou napadeným rozhodnutím bylo neproporcionálně zasaženo do jeho legitimních očekávání, neboť byl celý projekt nucen zafinancovat sám a pro svou další činnost počítal s navrácením částky odpovídající dotaci (3 025 000 Kč), kterou nezbytně potřebuje.

12. V doplnění žaloby ze dne 20. 3. 2020 brojil proti nestandardním krokům žalovaného v řízení předcházejícímu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Ke *třetímu žalobnímu bodu* doplnil, že nesouhlasí s metodou stanovení ceny zařízení zvolenou znalcem, neboť vůbec nezohledňuje hlavní hodnotu, tj. vymyšlení unikátní technologie. Např. pořizovací hodnota surovin obsažených v medikamentu je také vždy mnohem nižší, než samotný medikament. Znalecký posudek navíc neobsahuje odkaz na předpis, dle něž byla tato metoda zvolena. Samotná částka je pak nepřezkoumatelná a nesmyslná. Znovu odkázal na indikativní nabídky zmiňované v žalobě a opravil se, že kapacitně obdobnou technologii nabízely v cenové relaci 20 – 24 mil Kč (nikoli 2 – 2,4 mil Kč, jak uvedl v žalobě). Za určující cenu považoval nabídku české společnosti odhadující cenu na 6 mil Kč. Dále brojil proti závěru dodatku znaleckého posudku 2019 ohledně funkčnosti zařízení ve vztahu k superkritické vodě. Upozornil, že ač je dle znaleckého posudku 2019 zařízení možné použít pro zamýšlený účel, tedy jako separační vývojové a testovací zařízení využívající technologii superkritického oxidu uhličitého i superkritické vody, následný dodatek, vypracovaný na žádost ministerstva, v rozporu s uvedeným tvrdí, že zařízení neobsahovalo všechny potřebné komponenty pro okamžité použití technologie v souvislosti s využitím superkritické vody. K tomu upozornil, že nebyl znalcem o ukázkou použitelnosti zařízení s využitím superkritické vody požádán, zařízení takto použitelné je. Nesouhlasil ani s důvody, kterými znalec odůvodňoval závěr o nedostatku komponentů pro využití zařízení v souvislosti se superkritickou vodou.
13. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

14. Ve vyjádření k žalobě žalovaný předně uvedl, že plná moc, kterou mu žalobce předložil před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí, se vztahovala pouze k zastupování v řízení o odnětí dotace. Proto bylo žalobou napadené rozhodnutí doručeno přímo žalobci, nikoli jeho právnímu zástupci. Dále uvedl, že o nahlížení do spisu byl zástupcem žalobce požádán dne 10. 2. 2020, nahlížení se konalo dne 26. 2. 2020.
15. K *prvnímu žalobnímu bodu* zopakoval, že zařízení nebylo v době kontroly a prohlídky znalcem v roce 2017 připraveno k uvedení do trvalého provozu v důsledku chybějící tlakové zkoušky a elektrorevize. Není přitom pravdou, že by se jednalo o požadavky nemající vliv na splnění povinného indikátoru. Absence těchto revizí totiž byly důkazem toho, že zařízení nebylo do ukončení projektu uvedeno do běžného výzkumného provozu, nebyl tedy naplněn cíl projektu a účel dotace, neboť nebyl splněn povinný indikátor. Sám žalobce uvedl, že v době kontroly a prohlídky znalcem v roce 2017 bylo zařízení ve zkušebním provozu, dle projektového záměru však měl zkušební provoz probíhat ve

druhém a třetím čtvrtletí roku 2016, následně mělo být pracoviště uvedeno do běžného provozu. Dodal, že žalobce mohl požádat o prodloužení termínu ukončení projektu, což neučinil.

16. Ke *druhému žalobnímu bodu* upozornil, že ač je žalobce mikropodnikem, vzhledem k tomu, že v zadávací dokumentaci požadoval dodání nové, nepoužité technologie, měl dodání nového zařízení po dodavateli požadovat. Odmítl, že by novost zařízení spočívala v unikátnosti zařízení, resp. jeho unikátním sestavení z jednotlivých komponentů. Novost zařízení je třeba posuzovat v jeho celku, nikoli pouze dle novosti jednoho komponentu (hydraulického zařízení), které navíc v době kontroly na místě nebylo zapojeno do technologického celku. Skutečnost, že pro účely žalobce postačuje agregát použitý, je irelevantní.
17. Ke *třetímu žalobnímu bodu* uvedl, že znalec při určení ceny zařízení postupoval dle předpisů, zejm. dle zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku). Cena byla určena nákladovým způsobem dle § 2 odst. 5 zákona o oceňování majetku k prosinci 2016. Ocenění cenou obvyklou dle § 2 odst. 1 téhož zákona nebylo možno použít, jelikož se nejedná o tovární výrobek, nýbrž o zařízení poskládané z dodávek různých výrobců a dodavatelů. Dále upozornil na to, že žalobce v rámci průzkumu trhu pravděpodobně poptával cenu nového zařízení, neboť alespoň z části nabídek nevyplývá, že by oslovení dodavatelé nenaceňovali zařízení nové. Argumentace žalobce ohledně hodnoty zařízení je tedy lichá. Závěrem uvedl, že žalobci nebránil v seznámení se znaleckým posudkem 2019, naopak mu poskytl součinnost. Seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí o námitkách dle § 14e rozpočtových pravidel se standardně nečiní, taková povinnost z daného ustanovení nevyplývá. Žalobce mohl kdykoli po prohlídce znalcem v roce 2019 požádat o nahlédnutí do spisu či zaslání kopie posudku. Důvod pro opakovanou znaleckou prohlídku byl žalobci znám.
18. Nesouhlasil ani s argumentací *čtvrtého žalobního bodu*. Uvedl, že ze znaleckého posudku 2019 a jeho dodatku vyplývá, že v důsledku nepřipravenosti macerátu potřebného k extrakci nebylo možné provést zkoušku finálního provedení extrakce. Žalobci byl přitom předem znám termín i účel prohlídky znalcem. Při prohlídce byl předveden tlakový průběh zařízení, extrakce však předvedena nebyla a nebyly ani prokázány žádné provedené extrakce či výstupy z nich. Z toho vyplývá, že zařízení neplní účel, neboť pro jednu výzkumnou činnost ze dvou stanovených není použitelné. Dále konstatoval, že povinnost uvést, co znamená dodržení povinného indikátoru, splnil. Z výzvy vyplývá cíl programu podpory Potenciál a obsah projektového záměru svědčí o tom, že žalobce porozuměl, co má v průběhu projektu realizovat. Navíc pokud by nevěděl, jak má povinný indikátor naplnit, mohl se na ministerstvo obrátit s žádostí o vysvětlení. Dále uvedl, že účel dotace naplněn nebyl, neboť tímto účelem nebylo získání výzkumné technologie, nýbrž podpora projektu. Dle výzvy jsou podporovány aktivitami založení nebo rozvoj center průmyslového výzkumu, vývoje a inovací spočívající v pořízení pozemků, budov, strojů/zařízení a jiného vybavení centra nezbytného pro zajištění aktivit tohoto centra. Aktivitou, která podporována není, je prostá obnova majetku. V projednávaném případě bylo pořízení nového zařízení nezbytnou součástí a předpokladem k zajištění aktivit výzkumného centra žalobce, účelem bylo rozšířit jeho výzkumné aktivity. Zařízení je však schopno plnit zamýšlené aktivity jen zčásti a žalobce neprokázal, že plánované aktivity realizuje. K námitce zásahu do legitimního očekávání uvedl, že ministerstvo nemohlo v souladu s § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel dotaci žalobci vyplatit v plné výši, neboť porušil podmínky stanovené v rozhodnutí o poskytnutí dotace. Postup správních orgánů

nemohl být zásahem do majetkových práv žalobce a porušením zásady legitimního očekávání, neboť byl v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace. K námitce neproporcionálního zásahu do legitimních očekávání žalobce uvedl, že výstupovým indikátorem projektu bylo jedno rozšířené výzkumné pracoviště žalobce. Tuto hodnotu je možné buďto splnit (tj. splnit indikátor na 100 % a vytvořit/rozšířit výzkumné pracoviště) nebo nesplnit. Povinný indikátor nelze splnit jen na určité procento. Dále konstatoval, že námitka nutnosti zafinancovat celý projekt ze zdrojů žalobce je irelevantní, neboť se v projednávaném případě jednalo o dotaci vyplácenou ex post, jejímž předpokladem je počáteční plné zafinancování z vlastních zdrojů. Uzavřel, že řízení předcházející vydání žalobou napadeného rozhodnutí probíhalo standardně a v souladu se zákonem.

19. Žalovaný proto žádal, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem

20. Při ústním jednání dne 24.11.2021 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Soud neprováděl dokazování, neboť větší část z navrhovaných důkazů je součástí správního spisu, z něhož soud při rozhodování vychází, provedení těchto důkazů by tak bylo nadbytečné. Ostatní navrhované důkazy (e-mail žalobce adresovaný zástupci ze dne 22. 1. 2020, zpráva o elektrovizí a tlakové revizi, aplikační výklady pojmů malý a střední podnik, účetní závěrka žalobce za rok 2014, výsledky znalce a jednatele žalobce) nejsou pro rozhodnutí ve věci relevantní, neboť jej ze své podstaty nemohou nikterak ovlivnit, proto je soud neprovedl.
21. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
22. Podstatou sporu je posouzení otázky, zda byla požadovaná částka dotace zkrácena na 0 Kč v souladu se zákonem či nikoli.
23. Soud ze spisového materiálu zjistil tyto pro věc podstatné skutečnosti:
24. Dle bodu 2 výzvy byla cílem programu Potenciál podpora zavádění a zvyšování kapacit společností pro realizaci výzkumných, vývojových a inovačních aktivit a zvýšení počtu společností, které provádějí vlastní výzkum, vývoj a inovace. Dle bodu 3 výzvy byly podporovanými aktivitami mj. založení nebo rozvoj center průmyslového výzkumu, vývoje a inovací spočívající v pořízení pozemků, budov, strojů/zařízení a jiného vybavení centra nezbytného pro zajištění aktivit tohoto centra, u malých a středních podniků i vybrané provozní náklady centra. Naopak nepodporovanými aktivitami byla mj. prostá obnova majetku. Dále bod 3 stanovil jako indikátor povinný k naplnění (tj. indikátor, u něhož se žadatel o dotaci zavazuje k naplnění jím určené cílové hodnoty) počet nových, rozšířených či modernizovaných výzkumných pracovišť podniků. Dle pravidel pro žadatele náležícím k výzvě je tento indikátor definován jako počet fyzických výzkumných pracovišť/center podniků, u nichž došlo v rámci podpory k založení, modernizaci či rozšíření výzkumné infrastruktury, tj. k investicím do budov, zařízení či přístrojů využívaných k výzkumným účelům.
25. Z žádosti o podporu vyplynulo, že předmětem projektu bylo rozšíření vývojového a výzkumného centra žalobce o pracoviště vývoje a využití superkritické technologie ve dvou oblastech. Předpokládané datum ukončení bylo dne 31. 12. 2016. Cílem projektu bylo pořízení zařízení, jehož pořízení bude v rámci projektu realizováno. Žalobce určil cílovou hodnotu indikátoru počet nových, rozšířených či modernizovaných výzkumných

pracovišť podniků na 1. Dle projektového záměru byly předpokládány způsobilé výdaje 6 050 000 Kč, částka vycházela z průzkumu trhu učiněného žalobcem.

26. Dle zadávací dokumentace k výběrovému řízení, bodu 3) *předmětem plnění zakázky je dodávka Separačního vývojového a testovacího zařízení využívající technologii superkritického oxidu uhličitého a superkritické vody. Dodávaný předmět musí být nový a nepoužitý a odpovídat platným technickým, bezpečnostním a hygienickým normám.* Dle zprávy z výběrového řízení žalobce obdržel pouze jednu nabídku. Tuto nabídku žalobce vybral jako vítěznou.
27. Z faktury č. 2160364 za dodávku zařízení přiložené k žádosti o platbu ze dne 31. 1. 2017 vyplývá, že za zařízení byla fakturována částka 6 000 000 Kč bez DPH, 50 000 Kč pak bylo fakturováno za informační a propagační materiály.
28. Ze znaleckého posudku 2017 vyplynulo, že na výrobním štítku části zařízení - tlakovém zařízení - je znatelně přepsán rok výroby z roku 2015 na rok 2016. Část zařízení - hydraulický tlakový agregát - je buďto použitý, repasovaný nebo složený z dílů různého stáří, další část zařízení - plynový chromatograf - byl vyroben v roce 2005. Dále z něj vyplynulo, že při prohlídce nebylo možné zařízení pro nepřipravenost k provozu odzkoušet, protože nebyla ověřena funkčnost celého zařízení. Nebyla předložena dokumentace k tlakovým zařízením, které by dle znalce měly být podrobeny revizi, ani elektrovevize na elektrickou část.
29. Z plné moci, kterou předložil žalobce ministerstvu dne 5. 8. 2019, vyplývá, že tato byla předložena *k zastupování v řízení o odnětí dotace z moci úřední č. j. MPO 45781/16/61600/783* (tj. k oznámení o zahájení řízení o odnětí dotace z moci úřední dle § 46 správního řádu a § 15 odst. 1 písm. d) rozpočtových pravidel ze dne 18. 7. 2019).
30. Ze znaleckého posudku 2019 vyplývá, že zařízení bylo ke dni prohlídky znalcem dne 19. 9. 2019, jakož i ke dni pořízení, použité, jeho dílčí součásti nebyly vyrobeny ve stejné době, zařízení není jako celek továrním výrobkem, nýbrž je poskládané z dodávek různých výrobců a dodavatelů. Kromě zopakování závěrů o stáří hydraulického tlakového agregátu a plynového chromatografu ještě znalec uvedl, že také zachytné nádoby (další část zařízení) byly nakoupeny jako použité. Znalec dále uvedl, že jelikož se nejedná o kompaktní výrobek ani o technologické zařízení z ucelené řady jednoho výrobce, odvíjí se cena kompletního zařízení od součtu jednotlivých částí pořízených v době stavby zařízení. Znalec kontaktoval dodavatele jednotlivých částí a zjistil ceny, za něž se tyto části v době pořízení prodávaly, případně oslovil výrobce parametrově shodných výrobků, kteří cenu konkrétní části v době pořízení stanovili. Cenu, za níž by bylo možné pořídit zařízení v době jeho pořízení, stanovil na 1 896 000 Kč bez DPH. Dále uvedl, že: *„zařízení, které bylo předmětem prohlídky na místě, je možné vzhledem ke konstrukci zařízení použít pro zamýšlený účel, tedy jako separační vývojové a testovacího zařízení využívající technologii superkritického oxidu uhličitého a superkritické vody.“* Dále bylo uvedeno, že vzhledem k tomu, že nebyl připraven macerát potřebný k extrakci, nebylo možné provést zkoušku finálního provedení extrakce.
31. Z dodatku ke znaleckému posudku vyplynulo, že pro využití superkritické vody je nutné technologii dovybavit a upravit. Znalec uvedl, že zařízení neobsahovalo všechny potřebné komponenty pro okamžité použití v souvislosti s využitím superkritické vody.
32. Z e-mailové korespondence mezi zástupcem žalobce a zaměstnancem ministerstva vyplynulo, že 10. 2. 2020 zástupce žádal o nahlížení do spisu, následoval telefonický hovor, na jehož základě zástupce opakovaně žádal o umožnění nahlédnutí do spisu dne 20. 2.

2020, což mu bylo potvrzeno. Nahlížení bylo následně odloženo na 26. 2. 2020, a to z důvodů na straně zástupce žalobce.

33. Při posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:
34. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel v rozhodném znění *poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. j).*
35. Podle hlavy I, čl. VI. bodu 3 podmínek nebude dotace proplacena, nedosáhl-li příjemce dotace k datu plánovaného ukončení projektu cílových hodnot indikátorů povinných k naplnění uvedených v žádosti o podporu, pokud není stanoveno jinak. Podle Hlavy I., čl. VI., bodu 7 nebude dotace proplacena, pokud žadatel uvedl nepravdivé nebo neúplné údaje, v žádosti o podporu nebo v průběhu realizace dotace projektu, které mohly mít vliv na poskytnutí dotace.
36. Podle bodu 42 písm. b) pravidel pro výběr dodavatelů *žadatel nesmí umožnit podstatnou změnu práv a povinností vyplývajících ze smlouvy, kterou uzavřel na plnění zakázky. Za podstatnou se považuje taková změna, která by za použití v původním výběrovém řízení umožnila účast jiných dodavatelů.*
37. Podle úvodního ustanovení, bodu 4 kategorizace sankcí *sankce ve výši 100 % bude udělena pouze v nejzávažnějších případech, kdy dané pochybení zvýhodňuje určité dodavatele a/nebo když pochybení naznačuje/směřuje k podvodnému jednání.*
38. Dle § 36 odst. 3 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
39. Podle § 2 odst. 1 zákona o oceňování majetku ve znění účinném ke dni pořízení znaleckého posudku 2017, znaleckého posudku 2019 a jeho dodatku *majetek a služba se oceňují obvyklou cenou, pokud tento zákon nestanoví jiný způsob oceňování. Obvyklou cenou se pro účely tohoto zákona rozumí cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, popřípadě obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění. Přitom se zvažují všechny okolnosti, které mají na cenu vliv, avšak do její výše se nepromítají vlivy mimořádných okolností trhu, osobních poměrů prodávajícího nebo kupujícího ani vliv zvláštní obliby. Mimořádnými okolnostmi trhu se rozumí například stav tísně prodávajícího nebo kupujícího, důsledky přírodních či jiných kalamit. Osobními poměry se rozumí zejména vztahy majetkové, rodinné nebo jiné osobní vztahy mezi prodávajícím a kupujícím. Zvláštní oblibou se rozumí zvláštní hodnota přikládána majetku nebo službě vyplývající z osobního vztahu k nim. Obvyklá cena vyjadřuje hodnotu věci a určí se porovnáním. Podle odst. 5 písm. a) téhož ustanovení jiným způsobem oceňování stanoveným tímto zákonem nebo na jeho základě je nákladový způsob, který vychází z nákladů, které by bylo nutno vynaložit na pořízení předmětu ocenění v místě ocenění a podle jeho stavu ke dni ocenění.*
40. Soud o žalobě uvažil takto:

41. Soud v první řadě zkoumal namítané vady doručení žalobou napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu zjistil, že informace o zastoupení žalobce zástupcem, včetně plné moci, byla skutečně ministerstvu zaslána. Žalobou napadené rozhodnutí bylo doručeno pouze žalobci, nikoli jeho zástupci. Soud však dal zapravdu žalovanému, neboť z obsahu plné moci je zřejmé, že se zastoupení vztahuje toliko k řízení o odnětí dotace z moci úřední dle § 15 odst. 1 písm. d) rozpočtových pravidel. Toto řízení však nebylo předmětem žalobou napadeného rozhodnutí, ani řízení jeho vydání předcházejícímu. Předmětem řízení před žalovaným byla námitky žalobce proti opatření dle § 14e rozpočtových pravidel. Žalovaný proto nepochybil, když žalobou napadené rozhodnutí doručil přímo žalobci, nikoli jeho zástupci.
42. Soud nepřisvědčil ani žalobcově námitce, že mu do dne podání žaloby žalovaný neumožnil nahlédnutí do spisu. Ze spisového materiálu vyplývá, že zástupce žalobce žádal o nahlížení do spisu poprvé e-mailem ze dne 10. 2. 2020 (tedy 3 dny před podáním žaloby), nahlédnutí do spisu mu bylo umožněno dne 26. 2. 2020. Ze spisového materiálu ani z podání žalobce nevyplývá, že by byla žalobci, resp. jeho zástupci možnost nahlížet do spisu ze strany žalovaného či ministerstva odepřena.
43. Vzhledem k uvedenému soud uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí bylo řádně doručeno žalobci dne 16. 12. 2019, pročež lhůta k podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s. skončila dne 17. 2. 2020 (neboť datum 16. 2. 2020 připadalo na neděli). Doplnění žaloby ze dne 20. 3. 2020 tedy bylo soudu doručeno až po lhůtě stanovené § 72 odst. 1 s. ř. s., pročež se soud mohl zabývat pouze částí z námitek v doplnění obsažených, rozvádějící již uplatněnou žalobní argumentaci.
44. K samotným žalobním bodům soud uvádí následující:
45. Soud shledal nedůvodným *první žalobní bod*, týkající se způsobilosti zařízení k provozu. Je třeba připomenout, že stav zařízení byl a měl být posuzován ke dni ukončení projektu, neboť nejpozději k tomuto dni měl být naplněn povinný indikátor. Ze znaleckého posudku 2017 vyplývá, že ke dni prohlídky na místě (30. 5. 2017) nebylo možné zařízení pro nepřipravenost k provozu odzkoušet, nemohla tak být ověřena funkčnost celého zařízení. Navíc nebyla předložena dokumentace k tlakovým zařízením ani elektorevize na elektrickou část. Sám žalobce v žalobě uvedl, že uvedené revize byly provedeny na požadavek soudního znalce, tedy až po prohlídce na místě. V době ukončení projektu tedy provedeny nebyly. Ze zadávací dokumentace vyplývá požadavek na dodání zařízení, které musí odpovídat platným technickým, bezpečnostním a hygienickým normám. Je proto s podivem, že od dodavatele nevyžadoval dodání podkladů, z nichž by požadovaný soulad s uvedenými normami vyplýval, případně že si je následně sám neopatřil. Ač je skutečností, že ve znaleckém posudku 2017 znalec pouze uvedl, že by chybějící revize měly být dle jeho názoru provedeny, je třeba dát za pravdu žalovanému, že požadavek na to, aby zařízení odpovídalo platným normám, vychází i přímo z těchto norem (ať už se jedná o normy týkající se bezpečnosti práce či technické normy). Není tedy pravdou, že by požadavky na bezpečnost provozu stanovil pouze sám žalobce, a bylo tak na něm posoudit, zda byly splněny či nikoli, jak tvrdil. Z žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i z opatření je nadto zřejmé, že chybějící revize nebyly jediným důvodem pro závěr správních orgánů o nenaplnění povinného indikátoru, jak bude ostatně uvedeno dále.
46. Je nesporné, že v době ukončení projektu nebylo ověřeno splnění požadavků na soulad s technickými, bezpečnostními normami, když nebyly provedeny příslušné revize. To ostatně nezpochybňuje ani žalobce, který výslovně uvádí, že tyto revize dodal až na

základě požadavku znalce, který byl vznesen v roce 2017, tedy po ukončení projektu. Sám žalobce navíc uvedl, že v době prohlídky znalcem v roce 2017 bylo zařízení ve zkušebním provozu. Z projektového záměru však vyplývá, že nejpozději ve čtvrtém čtvrtletí roku 2016 mělo být zařízení uvedeno do běžného provozu, a tím i naplněn povinný indikátor vzniku/rozšíření pracoviště. Z uvedených důvodů je zřejmé, že zařízení nebylo v době ukončení provozováno v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace.

47. Soud nevešel ani na argumentaci *druhého žalobního bodu*, týkajícího se závěrů o typu hydraulického agregátu a výsledků šetření ze dne 19. 9. 2019. Soud přisvědčil žalobci, že v zadávací dokumentaci nebyl stanoven požadavek na konkrétní typ hydraulického agregátu. Byl v ní však stanoven požadavek na dodání nového, nepoužitého předmětu (tj. zařízení). Soud se proto v první řadě zabýval otázkou, zda je zařízení sestavené z různých částí různého stáří a opotřebovanosti možné považovat za nové, nepoužité. Žalobce k této otázce uváděl, že zařízení je nové, unikátního charakteru a že na tom nic nemění okolnost, že je složeno i z použitých součástek. Soud však takovému výkladu nepřisvědčuje. Ač není mezi stranami sporné, že zařízení vzniklo teprve spojením všech jeho částí, soud má přesto za to, že pojem nové nepoužité zařízení nelze vykládat tak, že ona novost spočívá právě v sestavení finálního zařízení a že není relevantní, že jeho jednotlivé části jsou různého stáří (a to u některých stáří výrazného, viz plynový chromatogram z roku 2005) a různého stupně opotřebení. Dle soudu je předmět (např. stroj) nový a nepoužitý, pokud sestává z nových a nepoužitých součástek. V okamžiku, kdy by byl složen ze součástek starších a již použitých, nejedná se o nový předmět, nýbrž např. o předmět repasovaný. Tuto situaci lze přirovnat např. k automobilům, kdy nové a nepoužité automobily sestávají z originálních, nových a nepoužitých součástek, automobily, do nichž byl např. vložen motor z jiného automobilu, již za nové a nepoužité považovat nelze. Proto je třeba konstatovat, že požadoval-li žalobce v zadávací dokumentaci dodání nového, nepoužitého zařízení, nesplnilo dodané zařízení jeho požadavky a neměl jej tak pořídit. Nic na tom nemění ani skutečnost, že žalobce spadá do kategorie malých a středních podniků, které mohly pořizovat i použitou technologii. Je tomu tak proto, že si žalobce podmínku novosti sám v zadávací dokumentaci stanovil. Pokud následně vybral ve výběrovém řízení dodavatele, který tuto podmínku nesplnil a vybral zařízení, které nové nebylo, porušil bod 42 písm. b) pravidel pro výběr dodavatelů, neboť umožnil podstatnou změnu práv a povinností vyplývajících ze smlouvy na plnění zakázky. Pokud by tuto změnu, tj. upuštění od požadavku novosti popíraného zařízení, uplatnil již při výběrovém řízení, mohlo by to znamenat větší počet přihlášených dodavatelů. Žalobce tedy zvýhodnil dodavatele zařízení před ostatními, kteří by se teoreticky do výběrového řízení mohli se svými nabídkami přihlásit, věděli-li by, že žalobci postačí i již použitá technologie. Soud pro úplnost dodává, že má shodně s žalovaným za to, že žalobce v rámci indikativních nabídek zjišťoval cenu nové technologie, nikoli použité, je tedy zjevné, že žalobce požadoval nové, nepoužité zařízení.
48. Ve světle výše uvedeného není v projednávané věci relevantní stáří a typ hydraulického agregátu. I pokud by byl hydraulický agregát nový, což však v době prohlídky na místě agregát připojený k zařízení nebyl, nezaložil by s ohledem na stáří dalších částí zařízení novost celého zařízení.
49. Pokud se týká námitek o tom, že žalovaný ani znalec nevznegli konkrétní požadavky, co má být při kontrole na místě předvedeno, soud uvádí, že z řízení předcházejícího vydání žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že měl žalovaný a ministerstvo pochybnosti o funkčnosti zařízení pro účely, pro něž bylo pořízeno. To vyplývá jak z opatření, tak ze

znaleckého posudku 2017 a 2019, tak z původního rozhodnutí žalovaného. Pokud tedy z důvodů na straně žalobce nebyla jedna ze dvou funkcí (funkce související s využitím superkritické vody) znalci předvedena, nelze to přičítat k tíži znalci či správním orgánům.

50. Soud po vypořádání prvních dvou žalobních bodů shrnuje, že žalobce porušil bod 42 písm. b) pravidel pro výběr dodavatele a zvýhodnil dodavatele zařízení.
51. Soud však shledal důvodným *třetí žalobní bod*.
52. K namítanému nedoručení vyrozumění, že je věc připravena k rozhodnutí a je možné se seznámit s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim a nemožnosti seznámení se se znaleckým posudkem 2019, soud uvádí následující. Dle § 36 odst. 3 věty první správního řádu musí být účastníkům až na zákonné výjimky před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Je tedy zjevné, že správní řád ukládá správnímu orgánu povinnost umožnit účastníkovi řízení, aby se mohl ještě před vydáním konkrétního rozhodnutí seznámit, příp. vyjádřit k podkladům, na jejichž základě správní orgán rozhodne. Správní řád zároveň stanoví, že tuto možnost může vyloučit zákon (tj. jakýkoli zákon). Ač je skutečností, že § 14e rozpočtových pravidel uvedenou povinnost neukládá, avšak rozpočtová pravidla tuto povinnost ani nevylučují. Soud k tomu dodává, že se na řízení podle § 14e rozpočtových pravidel podpůrně vztahuje také správní řád (neboť rozpočtová pravidla jeho aplikaci nevylučují, navíc aplikace správního řádu na řízení o poskytování dotací vyplývá také z důvodové zprávy k zákonu č. 367/2017, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a v neposlední řadě i z toho, že výluka aplikace správního řádu na řízení dle § 14e rozpočtových pravidel, která byla zakotvena v odst. 4 tohoto ustanovení ve znění účinném do dne 19. 2. 2015 byla následnou novelou zrušena. Soud tedy dává zapravdu žalobci, že jej žalovaný měl před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí vyrozumět o možnosti seznámit se s podklady, což neučinil, čímž pochybil.
53. Takové pochybení však nutně nezakládá nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Je nutné zkoumat, zda pochybení správního orgánu mělo vliv na zákonnost rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vycházelo ze znaleckého posudku 2019 a jeho dodatku, v nichž znalec stanovil cenu zařízení v době jeho pořízení a vyjadřoval se k funkčnosti zařízení, soud má za to, že skutečnost, že žalobce nebyl řádně vyrozuměn o možnosti seznámit se s těmito podklady a vyjádřit se k nim, je procesním pochybením natolik zásadním, že zakládá nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobci tímto pochybením byla odepřena možnost bránit se před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí závěrům uvedeným ve znaleckém posudku, např. vypracováním oponentního znaleckého posudku, který by mohl rozhodnutí ve věci ovlivnit. Postup žalovaného byl tedy nezákonný, v důsledku čehož trpí vadou nezákonnosti též žalobou napadené rozhodnutí.
54. Soud vešel také na žalobní námitku týkající se metody stanovení ceny zařízení ke dni jeho pořízení, zvolené znalcem ve znaleckém posudku. Soud nepřehlédl, že žalobce vyjádřil nesouhlas se zvolenou metodou až v doplnění žaloby, které bylo podáno opožděně. Jelikož však lze tuto námitku podřadit pod třetí žalobní bod, soud se jí zabýval. Znalec ve znaleckém posudku 2019 pouze uvedl, že nákladovou metodu pro určení ceny zařízení v době jeho pořízení použil proto, že se nejedná o výrobek jednoho dodavatele, nýbrž o zařízení sestavené z různých součástí více dodavatelů. Tuto argumentaci následně převzal žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí, přičemž odkázal na zákon o oceňování

majetku. Podle § 2 odst. 1 zákona o oceňování majetku se majetek oceňuje obvyklou cenou, nestanoví-li zákon o oceňování majetku jinak. Nákladová metoda je právě jednou z jiných metod ocenění majetku, kterou uvedený zákon připouští tam, kde sám stanoví (viz odst. 5 uvedeného ustanovení). Zákon o oceňování majetku výslovně stanoví použití ocenění majetku nákladovým způsobem u různých druhů majetku, do žádné této kategorie však dle soudu nelze zařadit zařízení, jež je předmětem projednávané věci a znaleckého posudku. Soud připouští, že ocenění cenou obvyklou tak, jak ji definuje zákon o oceňování majetku, tedy určení ceny, která by byla dosažena při prodeji stejného, popřípadě obdobného majetku ke dni ocenění, je v případě zařízení problematické, ne-li nemožné, neboť zařízení bylo dodatelem sestaveno z výrobků různých subdodavatelů, různého stáří a různého stupně opotřebení. Soud však má za to, že měl žalovaný (a především znalec ve znaleckém posudku) podrobněji odůvodnit, z jakých důvodů je ocenění cenou obvyklou v projednávaném případě nemožné, nikoli si vystačit s výše uvedeným tvrzením bez bližšího zdůvodnění, a to zvláště k výše uváděné zákonné úpravě zákonem o oceňování majetku.

55. Soud dále zkoumal, zda toto dílčí pochybení zakládá nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Skutečností, že se žalobcem uváděná cena zařízení doložená fakturou za jeho koupi (tj. 6 050 000 Kč) výrazně lišila od ceny určené znalcem (tj. 1 896 000 Kč), žalovaný odůvodňoval aplikaci hlavy I, čl. VI., bodu 7 podmínek, dle něhož nebude dotace proplacena, pokud žadatel uvedl nepravdivé nebo neúplné údaje. Soud k tomu uvádí, že žalobce v žádosti o podporu uvedl cenu na základě indikativní nabídky české společnosti (jak sám uvedl v žalobě, resp. jejím doplnění), která odhadovala cenu požadovaného zařízení na 6 000 000 Kč. Z obsahu této nabídky, ani z nabídek zahraničních dodavatelů, nevyplývá, že by se jednalo o již použitou technologii, resp. technologii složenou z již použitých součástí, proto je dle soudu logické, že se uváděné ceny vztahovaly na zařízení nové. Soud nemá dostatečné technologické znalosti, aby ověřil, že se daná nabídka týkala technologie odpovídající žalobcem zakoupenému zařízení, pokud však z této nabídky žalobce vycházel, má soud za to, že se jedná o technologii totožnou či srovnatelnou. Vzhledem k tomu, že zařízení bylo zhotoveno z již použitých částí, měla by logicky být cena zařízení nižší. Na druhou stranu však nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že spojením částí vzniklo zařízení, které plní jiné funkce, než jeho části samy o sobě, přičemž funkce zařízení jsou velmi specifické a ojedinělé. Je tedy přinejmenším otázné, zda cena zařízení měla skutečně být stanovena nákladovou metodou. Soud proto uzavírá, že cena zařízení nebyla stanovena v souladu se zákonem, neboť nebylo dostatečně zdůvodněno, z jakého důvodu byla zvolena nákladová metoda.
56. Soud nevešel na argumentaci *čtvrtého žalobního bodu*. Předně se soud věnoval otázce, zda byl či nebyl splněn povinný indikátor, spočívající ve vytvoření jednoho nového výzkumného pracoviště či jeho rozšíření.
57. Soud v první řadě nevešel na argument, že ministerstvo a žalovaný nedostatečně vymezili, jakým způsobem má žalobce postupovat tak, aby byl povinný indikátor naplněn. Je tomu tak proto, že z výzvy vyplývá cíl programu Potenciál, podporované i nepodporované aktivity, jakož i definice povinného indikátoru. Žalobce tedy věděl nebo vědět měl, jak naplnit povinný indikátor. Nadto soud souhlasí s žalovaným, že měl-li žalobce jakékoli pochybnosti, mohl vznést k ministerstvu dotaz, což však neučinil. Pokud se týká samotného naplnění povinného indikátoru, soud uvádí, že sám žalobce v žádosti o podporu konstatoval, že předmětem projektu bylo rozšíření jeho vývojového a výzkumného centra o pracoviště vývoje a využití superkritické technologie ve dvou

oblastech. Ze znaleckého posudku 2019 však vyplývá, že funkčnost zařízení pro využití v souvislosti se superkritickou vodou nemohla být s ohledem na nepřipravenost žalobce znalcem ověřena, a to ani v roce 2019, tj. více než dva roky po ukončení projektu (a pořízení zařízení). Žalobce ani jiným způsobem neprokázal, že bylo zařízení tímto způsobem v minulosti jakkoli využito. Žalobce tedy neprokázal, že by zařízení bylo využíváno nebo alespoň využito v souladu s oběma jeho účely a cíli, pro něž bylo pořízeno. Cílová hodnota indikátoru byla žalobcem stanovena na 1, tj. jedno vytvořené či rozšířené pracoviště o superkritickou technologii ve dvou oblastech. V rámci projektu však pořídil zařízení, které v době ukončení projektu využívalo pouze jednu z těchto technologií. Jelikož je třeba dát zapravdu žalovanému, že zvolený povinný indikátor a jeho zvolenou hodnotu je možné pouze naplnit či nenaplnit, neboť jedno pracoviště může být buď vytvořeno/rozšířeno nebo nikoli, nemůže být vytvořeno/rozšířeno částečně, soud konstatuje, že žalobce povinný indikátor nenaplnil, pročež porušil hlavu I, čl. VI. bod 3 podmínek.

58. Nelze souhlasit ani s tvrzením žalobce, že účel dotace byl naplněn. Účelem dotace byla podpora podporovaných aktivit, mezi něž spadalo i pořízení technologie pro zajištění aktivit vývojového a výzkumného centra. Jak bylo uvedeno výše, zařízení neplní oba účely, pro něž bylo pořízeno, tudíž účel dotace nebyl naplněn.
59. Pokud se týká tvrzeného zásahu do legitimního očekávání žalobce, soud souhlasně s žalovaným uvádí, že legitimní očekávání na obdržení dotace nemůže vzniknout v situaci, kdy žalobce nesplnil podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace. Proporcionalita snížení přislíbené částky na 0 Kč je pak dána závažností porušení těchto podmínek (viz bod č. 4 úvodního ustanovení kategorizace sankcí) a skutečností, že žalobcem zvolený povinný indikátor nelze naplnit jen částečně. Žalobou napadeným rozhodnutím ani opatřením tak nedošlo k neproporcionálnímu zásahu do žalobcových práv a legitimních očekávání.
60. Závěrem soud uvádí, že námitkou posouzení funkčnosti zařízení, co do využití v souvislosti se superkritickou vodou se pro její opožděnost nezabýval.
61. Soud tedy shrnuje, že postup žalovaného vykazoval vady, které zapříčinily nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Zároveň soud konstatuje, že žalovaný neosvětlil v souladu se závazným názorem zdejšího soudu vysloveným v rozsudku č. j. 14 A 103/2017-45, v čem dle něj spočívalo nepravdivé či neúplné poskytnutí informací ze strany žalobce, resp. odůvodňoval je rozdílem ceny deklarované žalobcem a stanovené znaleckým posudkem, který však soud shledal pochybným.
62. Na základě uvedených skutečností soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil. Na žalovaném tak bude, aby se ve shora naznačeném směru věci znovu zabýval, a to především co do stanovení ceny zařízení ke dni jeho pořízení.
63. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 3 000 Kč, dále z odměny advokáta za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, doplnění žaloby ze dne 20. 3. 2020, účast na ú. j. dne 24.11. 2021) podle § 11 odst. 1 písm. a), d), § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), dále z náhrady hotových výdajů (4 x 300 Kč) podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, dále z částky 2 856 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad podle zákona č.

235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše přiznaných nákladů řízení tak činí (3 000 + 12 400 + 1 200 + 2 856) 19 456 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 24. listopadu 2021

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu